

Dieren & NewNerds' kleuren

Door Gerben Ferwerda

De uil is een wijs dier. Dat denken we met z'n allen en dat is ook zo. Uilen kijken heel rustig om zich heen, met kopjes die vrijwel 360 graden kunnen draaien. Daarbij vliegen ze ook nog geluidloos

door de schemer, en wanneer ze niks zien bewegen laten ze even een schrille kreet los. *De uil is een denker, een geel dier.* Ze kiezen ook uitgekiend hun zitplaats, vliegen even stil naar een andere plek om opnieuw de wereld te bezien, en waar letten ze dan op? Op muizen natuurlijk. Muizen zijn niet geel, integendeel, muizen letten wel goed op, maar rennen bij een klein gerucht soms als een kip zonder kop maar ergens naartoe. *Muizen hebben iets heel onrustigs en ongeordends, altijd bedrijvig, maar met weinig visie.* Niet geel in elk geval, en dat komt de uil wel goed uit. Dus gele dieren jagen op niet gele dieren.

Een schaap komt erg dom over, en hoe komt dat, omdat een schaap uiterst voorspelbaar is. Ze hobbelen achter elkaar aan, erg groepsgetrouw en ook wel vriendelijk, een schaap laat zich gemakkelijk aaien. Ze wachten op elkaar om over een bruggetje te lopen, *Ik denk niet dat er een schaap is die ineens op de achterpootjes gaat staan en zegt: luister allemaal even, makkers, ik ga nu naar links en jullie gaan allemaal naar rechts, begrepen?* Dat komt in een schaap niet op. Ze doet iets, en gaat dan nadenken: helemaal niet rood

maar wel erg groen. Schapen staan bij elkaar om sterker te zijn (net als pinguïns overigens, maar pinguïns zijn natuurlijk ernstig schizofreen want een pinguïn in het water is een ander dier dan een pinguïn op het land: die dieren moeten allemaal in therapie!) Groene dieren die niet rood zijn voelen zich goed in een groep. Dat kan je hier wel uit afleiden.

“Ik denk niet dat er een schaap is die ineens op de achterpootjes gaat staan en zegt: luister allemaal even, makkers.”

Nu even over blauw. Dassen zijn ook blauw. Ze maken een prachtig kasteel, de dassenburcht en wonen daar heel ordelijk bij elkaar. Konijnen hebben ook duidelijk iets blauws. Ze hebben uitgebreide holen die ze ook nog netjes aankleden met hooi en ander zacht materiaal. Er is een strenge hiërarchie, maar daarin gaan bijen natuurlijk nog veel verder. Die hebben alles perfect geregeld, met de koningin, met werkbijen en darren (*arme wezens die darren, maar ala*). Blauwe dieren zijn vaak wel vegetarisch, denk ik, want honing verzamelen en gras eten laat zich goed regelen en heeft een hoge mate van planmatigheid. *Blauwe dieren jagen niet, behalve dan de wesp die alles pakt wat die pakken kan, die heerst op een rode manier in de lucht.* De onblauwe dieren zijn chaoten, die rommelen maar wat rond, in de hoop ergens tegenop te botsen. Ik denk daarbij aan de kakkerlak. Overal sprietten en

poten, razendsnel en onvoorspelbaar in z'n bewegingen. Dat is ook de kracht van de kakkerlak, die graag uitdaagt en zich thuis voelt in een heel rommelige omgeving. De hond is zo trouw als alleen een hond kan zijn. Altijd het baasje naar de ogen kijken, de pantoffels aandragen en zo. Er zijn ook dieren die je nooit ziet, de teruggetrokken dieren, die eenzaam door de woestijn zwerven. De slang bijvoorbeeld, die op een asociale manier andere dieren pakt, toeslaat en weer terugtrekt. Ze hebben geen vrienden, en ze worden nergens populair.

Dan de tijgers, dat zijn heersers in het bos. Ze jagen op dieren die groter zijn dan zij, en ze brullen het uit van macht. Ze zoeken naar erkenning van anderen, in de troep gaat de andere tijger op zijn rug liggen om onderdanigheid te tonen. Hun klauwen zijn de stevigste argumenten die je je kunt voorstellen, een sterker argument kan je in een discussie niet gebruiken. Rode dieren (want macht is rood) jagen op dieren van alle kleuren. Dat maakt ze niks uit. Een dom groen schaap, of een blauwe zebra. Zelfs andere rode dieren pakken ze rustig, een leeuw valt een cheetah graag aan als die te dicht bij komt. De tegenstelling van een leeuw is misschien wel de koala. Die eet alleen maar eucalyptusbladeren en beweegt bijna niet. Ze hebben een extreem goed gevoel voor evenwicht, ook in hun karakter komt het woord conflict nauwelijks voor. In tegenstelling met de stokstaartjes, die weer altijd ruzie maken onder elkaar, maar toch gezellig bij elkaar blijven.

Genoeg over de gekleurde dierenwereld, of heeft u zelf nog een aantal typische voorbeelden van geel, blauw, groen en rood? Of van de tegenvoeters in deze kleuren? Ik hoor het graag via email g.ferwerda@dilemmaconsult.nl. De volgende keer ga ik verder over de geestelijke toestand van de dierenwereld, over uitbuiting, over nervositeit en andere afwijkingen die ons zo vertrouwd voorkomen.

Over Gerben Ferwerda

“Mijn werk ligt op het terrein van psychologisch assessment, in dienst van loopbaanvragen en selectie. Ik streef naar win-win, naar een ideale aansluiting tussen mens en organisatie. Ik verbaas me heel vaak over het gedrag van mensen. Tegelijk kan ik veel bewondering hebben voor de toegewijde manier waarop velen aan de slag zijn, tegenslag overwinnen. Psychologie mag geen zweefkunde worden, en als adviseur moet je richting durven te kiezen. Opleid als technisch ingenieur en als arbeidspsycholoog voel ik me op de grens van twee werelden. Misschien is het daarom dat ik graag columns schrijf over wat ik zoal tegenkom.”